Mindenki szeretben a családi szánó mellett az apák pelvényével táborozik. Ezt a nevet parancsot olvassuk majd holnap az Szóban s Istennek ezt a nagy intézem ünnepiben, szánó csemetéi az elhunytak most midőn apáink halálban keresve utolsó szeretőrádot kell mondanotok annak, aki szeretett s nevelt titeket, aki dolgozott s járadott értetek. Vigasztaló tényszigár szavával hatja át az szív szava a ki nivetek sötét óráit, most fellobbi fiszelmetlet mindazon nemes szándokok iránt, melyek a megholtakat élesítették. A családi szánó mellett az apák pelvényében táborozott ő; szálja volt mindenre, szette kizdött minden nemedet, örömeit s bolyszágát szálja hűsítve keresve s ott is szálta fel. Ott a szidó apáink ezt a legtöbb élhetőségét ragyogó szavaival vonta be szeel hagyomány szívnüvesége, melyből minek az elhunyatott vidékek titkadt vándorai az üde patakokból, úgy merítettek a szos ütőszöttei áldást s életet. Mi városok lakói, el nem s képzelhetjük azt a kiapadhatatlan jótékonyságot, amelyet magában rejtő vidéken, prentán lakó szidó szakaszt, akinek valóban megjelen a vándort, fokidul a negény napokon át ellátást nyet s megerősödik a további útra, úgy szinte az őszapa Ábrahám üdítette fel a vándorok szivét. Ugyan jótékonyságot gyakorolt éveken át a megholt fogult, ki prentán lakott, ki szívta apáit nyitva tartotta a fáradt vándorok előtt, kinek kára díszét: az őszapának pelvényét, a szívben jótevőt messe vidéken ösmerték. Egy táborozott ő családi szálasa mellett az őszapa pelvényével mindaddig, míg kinos betegség szöllemvé nem tevé, mely elvezette őt a halál kapujához. S most kialudt a jó szív lángja, pelatlódott a szálad ünnepülő kapuja. Lebegjen mindenkor a megholtakat szellemre köszöntelek, táborozzatok szívével a családi szánó mellett s szülő s nevelő szavatokat lessen az ösmerő kapuja, melyszegődik hozzá szívi szeretői szivetekben. Ebben a szagerkadásban fogjátok megtalálni a vigasztot, amelyet most bánatos szivet fohászkodtok az Istenhez, midőn az elhunyt őrök nyugalmáért imádkoztok:

Uppsala 1908. június 1.

Steiner

Ven/1/112